

[Landbrugsministeren.]

hos venner og bekendte; men ikke alle har jo venner og bekendte, der kan hjælpe dem, så at byggeriet kan gennemføres.

Jeg tror, vi kan blive enige om, at denne lovgivning ikke må laves på en sådan måde, at de arbejderfamilier ude på landet, der sidder med store forsørgerbyrder, de fattigste, ikke skal kunne komme i betragtning. Jeg tror ikke, at lånene, sådan som de nu er udmålt efter grundige undersøgelser af hele spørgsmålet i statens jordlovsudvalg, er for store. De enkelte medlemmer af dette udvalg har jo haft lejlighed til at se byggekontrakter og byggeregnskaber og til at konstatere, at byggelånene i det ene tilfælde efter det andet ikke har slået til, og derefter har de enstemmigt foreslået folketinget den forhøjelse, der er indeholdt i lovforslaget.

Så har det ærede medlem hr. Oluf Pedersen anført den betragtning, at man i alt fald ikke burde fortsætte med at bygge for landmændenes regning. Det skulle man ikke yde tilskud og billige lån til — det var en sag, som arbejdsgiverne selv skulle klare. Det er imidlertid et meget beskedent beløb, der stilles til rådighed til byggeri for landmændenes regning; det er kun 1 mill. kr. årlig, og det har været sådan gennem mange år, at beløbet ikke er blevet udnyttet i ret høj grad. I senere år har der dog været en stigende interesse herfor, og jeg tror, at denne bevilling nu er blevet opbrugt. Jeg tror, det vil være forkert at bygge mere for landmændenes regning end hidtil. Jeg tror, det har sin store betydning — det vil være både i arbejdernes og arbejdsgivernes interesse — at det sker for arbejdernes regning. Hvis man ønsker at bevare landarbejderne ude på landet, er det bedst, at de får deres eget hjem, deres eget hus og deres egen have; det giver dem en helt anden tilknytning til forholdene derude, end hvis de bare flytter ind og bor til leje i et hus hos deres arbejdsgiver.

Jeg takker ordførerne for deres tilslutning til lovforslaget.

Oluf Pedersen: Jeg ved ikke, om jeg forstod den højtærede landbrugsminister rigtigt, men jeg forstod hans udtalelser om at bygge for arbejdernes egen regning således, at på det punkt var vi enige.

Kunne man da ikke fremtidig indrette det sådan, at der udelukkende blev bygget for arbejdernes egen regning? Jeg tror, dette, hvilket vi altså er enige om, vil være den bedste form.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 619, fremsættelsen i tidenden sp. 368).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Vedtagelsen af dette lille lovforslag må nærmest af folketinget betragtes som en art bunden opgave.

Lov nr. 120 af 30. marts 1940 — den lov, som foreslås delvis ophævet — indeholder bestemmelser om visse tilskud til landbrugsmæssige formål såsom dyrskuepræmier, kvægavlsforeninger, hesteavlforeninger, kontrolforeninger, svineforsøgsstationer o. s. v. Da det imidlertid var en udtrykkelig aftale ved den konsulentordning, som blev gennemført i foråret, at disse tilskud skulle falde bort, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til tingets vedtagelse.

Heilesen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Clausen (Olufskjær): Anbefaler.

Aage Fogh: Jeg skal på mit partis vegne anbefale hurtig vedtagelse.

Fuglsang: Jeg er ikke helt så glad ved den pågældende lovs delvise bortfald og